

AUTOREFERAT

DR N. MED. ANNA CHRAPUSTA

Kraków - Wrocław 2017

1. Imię i nazwisko: Anna Marta Chrapusta

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe:

2.1 Tytuł dyplomu: Lekarz Medycyny

Miejsce uzyskania: Uniwersytet Jagielloński

Rok uzyskania: 1996

2.2 Tytuł dyplomu: I stopień specjalizacji z chirurgii dziecięcej

Rok uzyskania: 2000

2.3 Tytuł dyplomu: Specjalista chirurgii plastycznej, rekonstrukcyjnej i estetycznej

Rok uzyskania: 2012

2.4 Tytuł stopnia naukowego: doktor nauk medycznych

Miejsce uzyskania: Uniwersytet Jagielloński

Rok uzyskania: 2001

Tytuł rozprawy: „Charakterystyka kliniczna i antropometryczna wrodzonych wad rąk izolowanych i skojarzonych z innymi wadami rozwojowymi”

Promotor: prof. dr hab. med. Jan Grochowski.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu (w tym w jednostkach naukowych), zajmowane stanowiska:

Od 1994- 1996 roku praca w trakcie studiów na etacie studenckim-asystenckim w Klinice Chirurgii Dziecięcej Polsko-Amerykańskiego Instytutu Pediatrii w Krakowie-Prokocimiu (obecnie Uniwersytecki Szpital Dziecięcy).

1996 – 2008 praca w pełnym wymiarze godzin w zespole a następnie Oddziale Chirurgii Plastycznej z Dziecięcym Centrum Oparzeniowym Polsko-Amerykańskiego Instytutu Pediatrii w Krakowie-Prokocimiu

2008 - 2011 praca w wymiarze ½ etatu w tym samym Oddziale.

2008 – obecnie – praca w Małopolskim Centrum Oparzeniowo-Plastycznym, Replantacji Kończyn z Ośrodkiem Terapii Hiperbarycznej Szpitala im. L. Rydygiera w Krakowie.

Zajmowane obecnie stanowisko:

- Kierownik Małopolskiego Centrum Oparzeniowo-Plastycznego Replantacji Kończyn, z Ośrodkiem Terapii Hiperbarycznej, Szpital Specjalistyczny im. Ludwika Rydygiera w Krakowie,
- Ordynator Oddziału Oparzeń
- Ordynator Oddziału Chirurgii Plastycznej

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust 2 z dnia 13 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz 595):

a). Tytuł osiągnięcia naukowego:

„Modyfikacja metody replantacji palców w II strefie Verdana w amputacjach nie-gilotynowych”.

b) autor, tytuł publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa

Anna Chrapusta „Modyfikacja metody replantacji palców w II strefie Verdana w amputacjach nie-gilotynowych”. Warszawa 2017. Wydawnictwo Evereth. ISBN: 978-83-62342-12-9
<http://dx.doi.org/10.15374/books-replantation-Chrapusta>

c). Omówienie celu naukowego, osiągniętych wyników, wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania:

Praca przedstawia wyniki zastosowania własnej modyfikacji replantacji palców amputowanych w II strefie wg Verdana.

Przedmiotem tej pracy jest poprawa wyników replantacji przy zastosowaniu własnej modyfikacji w replantacjach palców amputowanych w mechanizmie nie-gilotynowym, stanowiącym często przeciwwskazanie do replantacji. Praca dotyczy pacjentów, którzy doznali amputacji w II strefie Verdana, u których doszło do rozerwania, wyrwania, stłuczenia lub miejscowego zmiążdżenia tkanek.

Celem pracy jest ocena wyników replantacji przeprowadzonych własną modyfikacją w porównaniu z grupą replantowaną tradycyjnie i określenie czynników wpływających na przeżycie w amputacjach nie-gilotynowych.

Materiał kliniczny niniejszego badania stanowili pacjenci leczeni w Oddziale Chirurgii Plastycznej Małopolskiego Centrum Oparzeniowo-Plastycznego Szpitala Rydygiera w Krakowie w latach 2007-2016, hospitalizowani z powodu urazowej amputacji palców .

W tej grupie pacjentów utworzono grupę badaną oraz grupę kontrolną. Do badania wybrano wyłącznie tych pacjentów, u których zakres uszkodzenia tkanek i mechanizm urazu kwalifikowały pacjenta do grupy wysokiego ryzyka i dyskwalifikacji z replantacji. Z badania wykluczono pacjentów z amputacją gilotynową. Do grupy badanej wybrano pacjentów z amputacjami przebiegającymi na wysokości od stawu śródrečno-palczkowego, łącznie ze stawem, do stawu międzypalczkowego bliższego, łącznie ze stawem (II strefa zginaczy wg Verdana).

Grupę badaną leczono stosując własne chirurgiczne modyfikacje tradycyjnej metody. Modyfikacja opierała się głównie na: skróceniu kości, anty – napięciowym sposobie zamknięcia skóry (zamknięcie skóry w kształcie litery W z użyciem płatów uzyskanych po szerokim nacięciu skóry oraz więzadeł Clelanda i Graysona) , odtworzeniu tylko jednego ścięgna zginacza z szerokim wycięciem drugiego, wprowadzeniu reguły rekonstrukcji tętniczo-żylną biorącej pod uwagę nie współczynnik liczbowy, ale stosunek napływu i wypływu krwi.

Łączna grupa pacjentów spełniająca powyższe kryteria kwalifikacji, poddanych replantacji w latach 2007-2016 to 83 chorych w wieku 17-71 lat, u których przeprowadzono replantację 140 palców. Metodą tradycyjną replantowano 20 palców, które utworzyły grupę kontrolną. Grupa badania składała się ze 120 replantacji w amputacjach całkowitych (80 palców) i subtotalnych (40 palców).

Dodatkowo, przeprowadzono w 69-osobowej grupie badanej, w której replantowano 120 palców, analizę szczegółową czynników, które mogą mieć wpływ na wynik replantacji. Wzięto pod uwagę amputacje całkowite u 44 pacjentów jak i subtotalne w 25-osobowej podgrupie.

W grupie 120 replantacji procentowy wynik ogólny to 83% powodzeń i 17% niepowodzeń. W grupie badanej uzyskano zatem 82,6% powodzeń w replantacjach kciuków, 65% powodzeń w replantacjach wskazicieli, 81% w replantacjach palców środkowych i 72,7% w replantacjach palców obrączkowych i 80% palców małych. W amputacjach całkowitych powodzenie uzyskano w 76% w niecałkowitych w 97,5%. Dodatkowo w porze roku cieplej , między kwietniem a wrześniem uzyskano 92% powodzeń replantacji w amputacjach całkowitych. Za pomocą test chi-kwadrat porównano wyniki przeżycia

w replantacjach w dwóch grupach badanej i kontrolnej. Test chi-kwadrat (bez poprawki Yatesa) wykazał istotną zależność prawdopodobieństwa sukcesu przy zastosowaniu własnej sekwencji modyfikacji postępowania w replantacjach (p-value ≈ 0.0064).

Wnioskując z wyżej opisanych analiz możemy powiedzieć, że własne modyfikacje metod chirurgicznych stosowanych w replantacji pozwalają na zwiększenie szans powodzenia operacji. Przeżycie palców replantowanych tą metodą jest wyższe niż replantowanych tradycyjnie (76% do 45%). Dotyczy to chorych często dyskwalifikowanych od replantacji z powodu zniszczenia tkanek. Powodzenie replantacji w amputacji subtotalnej jest wyższe niż w amputacji całkowitej (99% do 76%). Innym czynnikiem wpływającym na powodzenie replantacji palców (dotychczas nieopisywanym) jest pora roku. Przeżycie replantowanych własną modyfikacją palców w okresie od kwietnia do września wyniosło 92% dla amputacji całkowitych i 99% dla subtotalnych i jest wyższe niż w okresie od października do marca (odpowiednio 25% i 97,5%). Natomiast na przeżycie nie miały wpływu takie czynniki jak płeć, wiek pacjenta (17-71 lat), liczba godzin od urazu do operacji (1-25 godzin) czy rodzaj znieczulenia.

Taki rezultat przeżycia w grupie amputacji całkowitych z komponentą wyrwania lub poszarpania tkanek, osiągnięty dzięki przedstawionemu schematowi procedur replantacyjnych i zastosowaniu własnych modyfikacji, może przynieść korzyść dużej grupie pacjentów narażonych na trwałe kalectwo.

5. Omówienie innych osiągnięć zawodowych, naukowo-badawczych i organizacyjnych.

5.1 PRACA ZAWODOWA:

1990-1996 r. - studia na Wydziale Lekarskim UJ

1993 r. – przejście na indywidualny tok studiów, na podstawie średniej ocen 4,53, pod kierunkiem prof. dr hab. med. Jana Grochowskiego, do Kliniki Chirurgii Dziecięcej Polsko-Amerykańskiego Instytutu Pediatrii w Krakowie-Prokocimiu (PAIP CMUJ). Udział w pracach klinicznych i naukowych pod nadzorem doc. Jacka Puchały. Rozpoczęcie nauk technik mikrochirurgicznych.

1994-1996 r.-praca na etacie studenckim – asystenckim w Klinice Chirurgii Dziecięcej PAIP CMUJ w Krakowie

1996 r. – ukończenie Collegium Medicum UJ z wynikiem bardzo dobrym (5 lokata na 200).

1996 – 2000 r. studia doktoranckie w Klinice Chirurgii Dziecięcej PAIP CMUJ.

- 1997 r.– otwarcie specjalizacji z chirurgii dziecięcej. Kierownik specjalizacji – dr hab. med. Jacek Puchała. Rozpoczęcie nauki technik mikrochirurgicznych.
- 1998 r.– ukończenie szkolenia z mikrochirurgii (Wrocław) z wyróżnieniem za najlepsze zespolenia mikrochirurgiczne.
- 1999 r.– miesięczny staż w Klinice Chirurgii Dziecięcej i w Klinice Chirurgii Plastycznej Uniwersytetu w Wurzburgu.
- 2000 r. – ukończenie I stopnia specjalizacji z chirurgii dziecięcej z wynikiem bardzo dobrym.
- 2001 r. – obrona pracy doktorskiej.
- 2002 r. – otwarcie specjalizacji II stopnia z chirurgii dziecięcej po 2-letnim oczekiwaniu z powodu braku miejsc specjalizacyjnych
- 2002 r. - 3-miesięczny staż w The Center for Human Appearance of the Pennsylvania University w Philadelphii jako element szkolenia z chirurgii twarzo-czaszki rozpoczętego w 1994 roku pod kierunkiem profesora chirurgii plastycznej Scotta Bartletta (asysty do operacji prof. Bartletta w trakcie jego tygodniowych wizyt (1 do 2 razy rocznie od 1994 do 2009 roku) w ramach „Project Hope” w Uniwersyteckim Szpitalu Dziecięcym w Krakowie Prokocimiu.
- 2005 r. – Szkolenie z systemu Matrix w chirurgii plastycznej piersi, Klinika dr Per Heden, Sztokholm
- 2007 r. - rezygnacja ze specjalizacji z chirurgii dziecięcej i zakwalifikowanie do odbywania specjalizacji z chirurgii plastycznej.
- 2008-2012 r. – specjalizacja z chirurgii plastycznej, rekonstrukcyjnej i estetycznej, zakończona egzaminem 13.04.2012 roku z wynikiem celującym.
- 2014 rok – ISAPS Official Cours „Face and Brest Aesthetic Approaches” , Kazimierz Dolny
- 2015 rok – kurs doskonalący z rekonstrukcji skóry Integra Skin Days Cours, Ateny
- szkolenie z nowatorskiej techniki usuwania martwicy z ran oparzeniowych na drodze enzymatycznego oczyszczania ran z użyciem Nexobridu, , Berlin

W moim życiu zawodowym wykonałam ponad 13.000 operacji w znieczuleniu ogólnym lub analgesodacji. Jako chirurg dziecięcy i specjalista chirurgii plastycznej przez większą część pracy zajmowałam się leczeniem wad wrodzonych kończyn i twarzoczaszki oraz leczeniem stanów pourazowych wymagających zastosowania technik chirurgii rekonstrukcyjnej. Od czasu studiów zajmuję się leczeniem wad wrodzonych rąk u dzieci.

Wykonuję pełny zakres korekcji chirurgicznych w nawet najbardziej skomplikowanych przypadkach.

Temat wad wrodzonych podjęłam w 7 publikacjach naukowych o łącznej punktacji 52 pkt KBN i 1,318 punktów IF.

Ogromną częścią mojej działalności, dawniej u dzieci, obecnie u dorosłych jest leczenie ciężkich i średnich oparzeń oraz ich następstw. Wywodzę się z krakowskiej szkoły oparzeń profesora Jacka Puchały i jestem jednym, z obecnie dwóch z Polski, członkiem zwyczajnym elitarnego klubu European Club for Pediatric Burns, skupiającego najlepszych kombustjologów z całego świata. Współpracuję naukowo z Katedrą Biologii Komórki Uniwersytetu Jagiellońskiego od 2004 roku i jestem wykonawcą w dwóch projektach badawczych dotyczących hodowli i zastosowania autologicznych keratynocytów w leczeniu ran oparzeniowych jak i w operacjach rekonstrukcyjnych skóry z użyciem Integry DRT. Moje doświadczenia z leczenia oparzeń u dzieci i dorosłych zostały uhonorowane medalem prof. Wiesława Nasiłowskiego za wkład w rozwój leczenia oparzeń w 2015 roku oraz powołaniem przez konsultanta krajowego ds. chirurgii plastycznej na stanowisko przewodniczącej Komisji Ekspertów ds. Leczenia Oparzeń w Polsce. Jestem również vice-prezesa Polskiego Towarzystwa Leczenia Oparzeń oraz członkiem Komisji Ekspertów ds. Leczenia Odmrożeń powołanej przez Polskie Towarzystwo Medycyny Wysokogórskiej.

Doświadczenia w leczeniu pacjentów z bliznami pooparzeniowymi w tym z wprowadzania innowacyjnych technik rekonstrukcji skóry i zastosowania autologicznej hodowli keratynocytów, zaowocowała 38 publikacjami w tym 17 jako pierwszy autor. Łączna punktacja z publikacji w tym temacie to 2,278 punkty IF i 133 punkty KBN.

Kolejną z najważniejszych dziedzin w moim życiu zawodowym jest mikrochirurgia, której uczyłam się od trzeciego roku studiów. Kończąc studia posiadałam umiejętności zespalania naczyń krwionośnych o średnicy 0,5 mm. Swoją pierwszą replantację kciuka przeprowadziłam w wieku 29 lat. Do chwili obecnej zoperowałam około 500 tzw. „ostrych rąk” u dzieci i dorosłych. W 2013 roku przyłączyłam mój ośrodek do nieformalnego programu serwisu replantacyjnego w Polsce oraz do serwisu oparzeniowego, koordynowanego przez Lotnicze Pogotowie Ratunkowe. Obecnie wraz z zespołem przeprowadzam najwięcej replantacji w Polsce. W 2015 roku opracowałam Krakowskie Procedury Replantacyjne, które mogą służyć pomocą młodym adeptom tej sztuki. Rozwijam również mikrochirurgię rekonstrukcyjną oraz uczę młodych lekarzy, których specjalizuję z chirurgii plastycznej.

Jestem autorem lub współautorem 11 publikacji z dziedziny mikrochirurgii, w tym pierwszym autorem 7 prac. Punktacja z tych czasopism to 38 pkt KBN.

Od 2012 roku współpracuję z Kliniką Kardiochirurgii Szpitala Specjalistycznego im. Jana Pawła II w Krakowie. Biorę udział w leczeniu trudno gojących się ran mostka zarówno chirurgicznie jak i poprzez prowadzenie leczenia w komorze hiperbarycznej. Biorę również udział w projekcie badania wpływu komórek macierzystych na bliznę pozawałową mięśnia sercowego. W projekcie tym pozyskuję komórki macierzyste z tkanki tłuszczowej, którą pobieram na drodze liposukcji. Moja współpraca naukowa z kardiochirurgami i kardiologami ma odzwierciedlenie w udziale w 7 publikacjach naukowych, które uzyskały łącznie 5,239 punktów IF i 114 punktów KBN.

Współpracuję z Wydziałem Psychologii Krakowskiej Wyższej Szkoły im. Frycza Modrzewskiego wcielając nowoczesną technikę „neurofeedback” w leczenie pacjentów oparzonych i chorych po replantacjach. Problem jakości życia u pacjentów po oparzeniach lub ciężkich urazach rąk był głównym tematem moich 5 publikacji naukowych, w tym 4 jako pierwszy autor. Łączna punktacja z tej dziedziny to 2,021 punktów IF i 44 punkty KBN.

W prowadzonym przeze mnie Małopolskim Centrum Oparzeniowo-Plastycznym posiadam 6 miejsc specjalizacyjnych z chirurgii plastycznej, jestem czynnie zaangażowana w prowadzenie szkolenia wszystkich lekarzy w trakcie specjalizacji, w tym jestem indywidualnym kierownikiem specjalizacji trzech osób.

Moja szeroka działalność z zakresu chirurgii plastycznej została uhonorowana włączeniem do komisji ds. Procedur Medycznych przy Konsultancie Krajowym ds. Chirurgii Plastycznej powołanej wspólnie z Prezesem NFZ w 2016 roku.

Do najważniejszych wydarzeń mojego życia zawodowego należą własne nowatorskie operacje jak i uczestnictwo w pionierskich operacjach mojego szefa profesora Jacka Puchały, w Uniwersyteckim Szpitalu Dziecięcym w Krakowie. Były to m.in:

- operacje korekcyjno - rekonstrukcyjne twarzy z użyciem substytutu skóry właściwej Integry DTR (w tym I asysta do pierwszego zabiegu rekonstrukcji twarzy w Polsce w 2005 roku)
- operacje mikrochirurgiczne w rekonstrukcjach pooparzeniowych

i pourazowych u dzieci, w tym wolny unaczyniony przeszczep mięśnia najszerzego grzbietu w rekonstrukcji powłok czaszki u 13-miesięcznego dziecka – zabieg dotychczas nie opisywany na świecie u dziecka w tak młodym wieku)

- operacje rekonstrukcji nerwów obwodowych z biokompatybilną wstawką nerwopochodną Neuragen, w tym wykonanie pierwszego w Polsce takiego zabiegu u dziecka w 2006 roku.
- operacje rekonstrukcyjne czaszki w tym Lefort III i monoblok (w tym I asysta do pierwszego zabiegu monobloku w Polsce w 2006 roku)
- operacje korekcyjno - rekonstrukcyjne skóry z użyciem Integry DRT i aplikacji hodowli komórkowej naskórka autogenego (byłam operatorem w pierwszym zabiegu w Polsce w 2007 roku).
- pierwsza w Polsce i jedna z trzech na świecie operacja obustronnej replantacji rąk (2015)
- pierwsza w Polsce jednoetapowa rekonstrukcja narządu słuchu z jednoetapową rekonstrukcją małżowiny usznej jako drugi ośrodek na świecie wykonujący takie operacje(2017)

5.2 Uzyskane nagrody i wyróżnienia:

- Człowiek Roku 2006 (w Małopolsce)
- Lekarz Roku 2008 (w Małopolsce)
- Lekarz Roku 2013 (w Małopolsce)
- Sukces Roku 2015 w Ochronie Zdrowia- Liderzy Medycyny – Nagroda Specjalna Menedżera Zdrowia
- Nagroda Virtuti Medicinali 2013 – The Polish Neuropsychological Society
- Lekarz Roku 2013
- Medal prof. Wiesława Nasiłowskiego za wkład w rozwój leczenia oparzeń 2015
- Srebrny Pazur 2016 – III Małopolski Kongres Kobiet
- Złoty Otis - Nagroda Zaufania 2016

5.3 PRACA NAUKOWA:

Jestem autorem i współautorem 83 publikacji naukowych i 55 streszczeń z konferencji krajowych i zagranicznych.

Moja łączna punktacja: IF = 10,856 KBN / MNiSW = 394,0

Jestem pierwszym autorem 23 prac oryginalnych, w tym 3 z listy filadelfijskiej.

Jestem autorem lub współautorem 8 prac oryginalnych posiadających „impact factor” 9,538 lub 135 punktów KBN i 34 prac w czasopismach bez „impact factor” o punktacji łącznej 157,0.

Jestem autorem lub współautorem 16 opisów przypadków, z punktacją 1,318 IF lub 69 punktów KBN, w tym jestem pierwszym autorem 9 prac.

Jestem autorem lub współautorem 117 prezentacji ustnych na konferencjach krajowych i zagranicznych.

Jestem autorem lub współautorem 10 publikowanych streszczeń konferencji międzynarodowych i 55 krajowych.

Moja liczba cytowani ogółem: 15

h-index = 3

6. Członkostwo w Towarzystwach Naukowych:

1. Polskie Towarzystwo Chirurgii Dziecięcej (1996-2010)
2. Polskie Towarzystwo Chirurgii Plastycznej, Rekonstrukcyjnej i Estetycznej (od 1996)
3. Polskie Towarzystwo Leczenia Oparzeń (od 1996)
4. Polskie Towarzystwo Mikrochirurgii (1996-2004-rok zamknięcia działalności towarzystwa)
5. Polskie Towarzystwo Chirurgii Ręki (od 1999)
6. Polskie Towarzystwo Leczenia Ran (od 2005)
7. European Burns Association (od 2006)
8. European Club for Pediatric Burns (od 2005)
9. Federation of European Societies for Surgery of the Hand (od 2015)

10. Polskie Towarzystwo Neuropsychologiczne (od 2010)

7. Funkcje w Towarzystwach Naukowych:

1. Członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Leczenia Ran (2009-2015)
2. Vice-Prezes Zarządu Polskiego Towarzystwa Leczenia Oparzeń (od 2015)

8. Funkcje w czasopismach naukowych:

1. Z-ca redaktora naczelnego czasopisma „Chirurgia Plastyczna i Oparzenia”
2. Członek rady naukowej czasopism:
 - „Leczenie Ran”
 - „Forum Zakażeń”
 - „Acta Neuropsychologica”
 - „World Journal of Medical Images, Videos and Cases”

9. Działalność naukowo-dydaktyczna:

a. w poprzednich latach:

Zajęcia ze studentami CMUJ w ramach bloku „chirurgia dziecięca” w latach 1996-2003.

Prowadzenie seminariów z leczenia oparzeń dla studentów wydziału lekarskiego V i VI roku CMUJ w latach 2003-2006.

b. bieżąca:

- Kierownik kursów specjalizacyjnych obowiązkowych (tab.1)

a. do specjalizacji z chirurgii plastycznej:

1. Mikrochirurgia
2. Mikrochirurgia i Chirurgia Ręki

b. do specjalizacji z chirurgii ogólnej:

1. Chirurgia Plastyczna
2. Oparzenia

- Kierownik staży specjalizacyjnych z chirurgii plastycznej dla specjalizujących się w chirurgii szczękowo-twarzowej i laryngologii

- Kierownik staży specjalizacyjnych z oparzeń i chirurgii ręki dla specjalizujących się w chirurgii plastycznej

- Kierownik jednostki akredytowanej posiadającej 6 miejsc specjalizacyjnych z chirurgii plastycznej
- Kierownik specjalizacji 3 lekarzy
- Współorganizator zajęć w ramach kursów z pielęgniarstwa chirurgicznego, organizowanych przez Izby Pielęgniarskie w Szpitalu Specjalistycznym im. L. Rydygiera

Tab. 1. Wykłady prowadzone na kursach specjalizacyjnych z listy obowiązkowych CMKP:

Temat wykładu	kurs	cykl
Historia mikrochirurgii Szycie naczyń obwodowych Zasady i techniki szycia nerwów obwodowych Zasady transportu w amputacjach Replantacje i rewaskularyzacje u dzieci i dorosłych Powikłania w replantacjach Replantacja prącia Płaty Płaty na perforatorach Mikrochirurgia w chirurgii rekonstrukcyjnej Mikrochirurgia w oparzeniach	Mikrochirurgia	1-2 rocznie od 2013 roku
Wprowadzenie do mikrochirurgii Podstawowe zasady technik mikrochirurgicznych Zasady szycia i rekonstrukcji ścięgien zginaczy Zasady szycia i rekonstrukcji ścięgien prostowników Zabiegi replantacyjne Embriologia kończyny górnej Anatomia chirurgiczna naczyń i nerwów kończyny górnej Wady wrodzone ręki i kończyny górnej Płaty i płaty na perforatorach Zastosowanie mikrochirurgii w oparzeniach Zastosowanie mikrochirurgii w chirurgii rekonstrukcyjnej Transfery palców	Mikrochirurgia i Chirurgia Ręki	1 rocznie od 2013 roku
Wstęp do chirurgii plastycznej – zastosowanie, możliwości i cele	Chirurgia Plastyczna	1-2 rocznie od 2014 roku

<p>Wskazania i techniki operacyjne w złożonych przeszczepach tkankowych oraz przeszczepach powięzi, śluzówki, kości, ścięgien.-</p> <p>Podstawowe zasady technik mikrochirurgicznych</p> <p>Wskazania i techniki operacyjne w przeszczepach nerwów</p> <p>Zabiegi replantacyjne</p> <p>Płaty i płaty na perforatorach</p> <p>Wady rozwojowe ręki i kończyny górnej</p> <p>Zastosowanie mikrochirurgii w chirurgii rekonstrukcyjnej</p> <p>Chirurgia rekonstrukcyjna w praktyce klinicznej</p>		
<p>Wprowadzenie: historia leczenia oparzeń, choroba oparzeniowa, zagrożenia</p> <p>Ocena rany oparzeniowej, fizjopatologia, rodzaje, rozległość, głębokość.</p> <p>Leczenie chirurgiczne rany oparzeniowej – nacięcia odbarczające, nekrektomia, przeszczepy skóry.</p> <p>Leczenie zachowawcze, oparzenia mozaikowe.</p> <p>Choroba oparzeniowa, specyfika leczenia z uwzględnieniem okresów choroby oparzeniowej i powikłań.</p> <p>Techniki wspomagające leczenie oparzeń.</p> <p>Choroba oparzeniowa – zagrożenia i powikłania</p> <p>Leczenie żywieniowe w oparzeniach</p> <p>Płynoterapia w oparzeniach.</p> <p>Chirurgia rekonstrukcyjna w oparzeniach.</p> <p>Oparzenia elektryczne.</p> <p>Odrębności oparzeń u dzieci.</p> <p>Blizny pooparzeniowe i chirurgia rekonstrukcyjna w oparzeniach.</p>	<p>Oparzenia</p>	<p>1-2 rocznie od 2014 roku</p>

10. Członkostwo Komitetów Organizacyjnych Zjazdów i Kongresów:

1. Członek komitetu organizacyjnego XXV Kongresu Polskiego Towarzystwa Chirurgii Dziecięcej – Kraków 1996 rok
2. Członek komitetu organizacyjnego V Zjazdu Polskiego Towarzystwa Leczenia Oparzeń w Krakowie - 1999,
3. Członek komitetu organizacyjnego V Zjazdu Polskiego Towarzystwa Mikrochirurgii, Turcja, Antalya, 2000.
4. Członek komitetu organizacyjnego VI Sympozjum Polskiego Towarzystwa Mikrochirurgii w Zakopanem 2002
5. Członek komitetu organizacyjnego Światowych Warsztatów European Club for Pediatric Burns, pod patronatem WHO, w Zakopanem 11-13 grudnia 2003
6. Członek komitetu organizacyjnego IV Sympozjum Sekcji Chirurgii Plastycznej i Rekonstrukcyjnej Polskiego Towarzystwa Chirurgii Dziecięcej – Rhodes, 2004
7. Członek komitetu organizacyjnego V Sympozjum Sekcji Chirurgii Plastycznej i Rekonstrukcyjnej Polskiego Towarzystwa Chirurgii Dziecięcej – Portugal, Algvre 2005.
8. Przewodnicząca komitetu organizacyjnego konferencji – Szkoła Leczenia Ran dla lekarzy rodzinnych (pod patronatem PTLR), Zakopane, 31.11-2.12.2007
9. Członek komitetu organizacyjnego Konferencji Naukowo-Szkoleniowej „Modele kompleksowej opieki nad raną – skutecznie i bezpiecznie.” Mikołajki, październik 2011.
10. Członek komitetu organizacyjnego- IV Kongres Naukowo-Szkoleniowy Polskiego Towarzystwa Leczenia Ran, 4-6 października 2012 r. Bydgoszcz.
11. Członek rady naukowej - XIV Zjazd Polskiego Towarzystwa Chirurgii Plastycznej, Rekonstrukcyjnej i Estetycznej, 18-19 września 2013 r. Kazimierz Dolny
12. Członek komitetu naukowego - I Ogólnopolski Kongres Ratowników Medycznych 11-12 października 2013 r. Kraków
13. Członek komitetu organizacyjnego Jubileuszowej Konferencji Naukowo-Szkoleniowej Polskiego Towarzystwa Leczenia ran 11. – 13 września 2014, Zakopane
14. Przewodnicząca komitetu organizacyjnego XI Zjazdu Polskiego Towarzystwa Leczenia Oparzeń, 21-23 listopad 2013
15. Członek komitetu organizacyjnego - V Kongresu Polskiego Towarzystwa Leczenia Ran “Przez naukę i praktykę do leczenia ran.” 3-5 września 2015 r. Karpacz

16. Członek rady naukowej XV Zjazdu Polskiego Towarzystwa Chirurgii Plastycznej, Rekonstrukcyjnej i Estetycznej. 15-17 października 2015 r. Sopot
17. Członek komitetu naukowego - I Bałtyckie Spotkanie Ortopedyczne 16-18 czerwca 2016 r. Gdańsk
18. Przewodnicząca komitetu organizacyjnego i naukowego - Konferencja Polskiego Towarzystwa Leczenia Oparzeń - Oparzenia 2016. 6-8 października 2016 r. Zakopane
19. Członek komitetu naukowego XIII Zjazdu Polskiego Towarzystwa Leczenia Oparzeń, 1-3 czerwca 2017 Dźwirzyno

Anna Ciepły